

АМЕРИКА І СВІТ ПОТЯСЕНІ ЗАМАХОМ НА ЖИТТЯ СЕНАТОРА РОБЕРТА КЕННЕДІ

— **КОРОТКІ ВІСТІ** —
Середа, 5 червня, 1968

В АМЕРИЦІ

НАВІНИНИ СУД ЗСА УНЕВАЖНИВ ЗАСУД
Джамні Сеттета за те, що агенти секретної служби знайшли в його кокаїні в лютому 1966-го року, і суд засудив був його за імпорту кокаїну та за її переховування в своєму домі. Агенти знали, що в домі Сеттета є кокаїні. Вони заступали до закритих, але не до замкнених на ключ дверей. Коли ніхто не відзивався, вони увійшли до помешкання, де знайшли кокаїні. 8 суддів вирішили, що це була занадто недовольний вхід до помешкання, тому вони скасували засуд Сеттета. Тільки суддя Г'юго Л. Блек був проти того, щоб скасувати засуд Сеттета.

ДЕПАРТАМЕНТ РІЛЬНИЦТВА ПОВІДОМІВ, що Уряд перебрис під свою адміністрацію допомогу харчовим в 42-ох повітах тому, що місцева влада відмовилася зайнятися розподілом цієї допомоги. Цю допомогу дає Уряд одній третині повітів, в яких живуть люди з малими прибутками. На цю допомогу за допомогою харчових значків мають видати 270 мільйонів дол. Ці 42 повіти знаходяться в Техасі, Флориді, Айові, Луїзіані, Небрасці, Теннесі, Джорджії і Південній Дакоті та у Вірджинії.

ЧЛЕНИ ПРОВІНЦІОНАЛЬНОГО ТОРОНТОНСЬКОГО легіслатуру вже цілий місяць навчаються французької мови. Провінційний уряд постачає фонди на платню для вчителів та на купівлю філімів, книжок та іншого навчального приладдя. В провінції Онтаріо живуть 7 мільйонів осіб, з цього 10 відсотків є французького походження. Коли б було відповісти на питання, то в школах в онтарійській провінції ввели б навчання французької мови, щоб цим способом посприяти ідентифікації, яку видно в провінції Квебек, де більшість населення французького походження. Прем'єр Онтаріо д-р Джон Робертс підтримує цей франкофільський рух.

АЖ ТЕПЕР ТОЧНО ОБРАХУВАЛИ, що при кінці війни у зв'язку з Меморіальним Днем в автомобільних випадках отримали на шлюхах і вулицях цієї країни 628 осіб. Минулого року число смертних випадків впродовж чотирьох днів, від Меморіального Дня до неділі становило 608 осіб. Числоси пригадують, що минулого року під час чотирьох днів до привиду Дня Незалежності загинули були на дорогах 732 особи. Та рекордним числом були втрачені під час Дня Подяки в 1966 році, коли під час чотирьох днів (від четверга до неділі) загинули життя 748 осіб.

НАВІНИНИ У СВІТІ ПАСАЖИРСЬКИЙ корабель відомої англійської Компанії Кунард 83.000-тонний "Квін Елізабет" буде від осені ц.р. стояти в Порті Ладорд на Флориді, де буде використовуваний як готель та на всьому конвенції. Його купили три американські мільйонери за 7.750.000 дол. Цей корабель збільшить число туристів до Флориди на два до трьох мільйонів річно. Цей корабель має 30 років, він був перестарілий як пасажирський корабель. Його хотіли привезти до Флімдерфі, Па., але там не було доброї автостради, яка була б доїздом до цього готельно-корабля.

У СВІТІ

ІНДІЙСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ІНДРА ГАНДІ має труднощі у власній, Конгресовій, партії. На зборах Всендійського Конгресового Комітету з участю його 700 членів, опозиційна група коло 100 осіб гостро критикувала політику уряду Індри Ганді, закинувши урядові вину в погіршенні економічної ситуації в Індії, у зв'язку з чим відбулися в різних провінціях Індії заворушення.

СХІДНО-НІМЕЦЬКІ КОМУНІСТИ ЗВІЛЬНИЛИ американця Рональда Відентгефта, якого арештували були у вересні мин. року під закладом шпигунства. 31-річний Рональд Відентгефт поїхав був до Берліна, щоб зібрати матеріали для своєї докторської праці про німецьку архітектуру. Він жив у Західному Берліні і кілька років їздив до Східної Німеччини. Його арештували, як він фотографував знімки будинків.

ЛЕ ДУК ТО — ЦЕ НОВИЙ ЧЛЕН ДЕЛЕГАЦІЇ Північного В'єтнаму на Паризькій конференції. Він є старшим раніше від голови делегації Хуану Туй, але цей останній залишився надалі головою делегації, а Дук То буде офіційно "радником" делегації. Цей 57-літній комуніст є членом Політбюро компартії Північного В'єтнаму, що офіційно називається "Ліо Донг", більшість свого життя перевів на революційній роботі і є спеціалістом справ Південного В'єтнаму.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ЧАСЬКОЇ КОМПАРТІ Александер Дубчек промовляв в минулий понеділок до 6.000 комуністів у Брно на Моравіх і висловлював, тому включено з партійного Центрального Комітету колишнього партійного генерального секретаря і колишнього президента Антона Новотного. Він заявив, що ЧСР залишиться привателем і союзником СССР та що не буде старатися пропагувати своїх демократичних реформ в інших комуністичних країнах, але теж не хоче, щоб будь-хто з-зовні втручався до її, Чехословаччини, внутрішніх справ.

НА КІПРІ ПОЧАЛИСЯ безпосередні розмови між кіпрськими греками, що становлять більшість на тому острові і мають владу, і турецькою меншиною, яка збройно протиставилася спробам змайоризувати її та відсутності від участі у владі. Однак Греція, як Туреччина зацікавлена в тому, щоб на Кіпрі настав спокій.

ІЗРАЇЛЬ КОЛЬОНІЗУЄ СВОЇМИ ЛЮДЬМИ зайняті в евакуаційній війні арабські землі — скрається араби. Арабський посолник міста Геброн звернувся до ізраїльського міністра військових справ Моше Даяна з проханням забрати геть з Геброну ізраїльських колоністів. Але Моше Даян заявив, що вони залишаться, поки зберігають спокій і не порушують законів. Моше Даян висловив думку, що й коли Геброн повернеться арабам, то ніщо не повинно перешкодити жити жидам під арабським правлінням, якщо вони будуть лояльними.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ У ВАШИНГТОНІ
Продовження репортажу із вчорашнього числа за сторінки 4-46

Президент оптимістично оцінює ситуацію у світі

Глесборо, Н. Дж. Президент Джонсон висловив у вівторок 4 червня промову в Стейтсманові коледжі у Глесборо в Нью Джерсі, у тому самому містечку, де кругло рік тому він перевів 10 годин на розмовах з совєтським прем'єром Алексисом Косигіном. Президент присвятив теперішню свою промову міжнародній ситуації, кількох разів пригадавши ту минулорічну конференцію з совєтським прем'єром. Він звернув увагу, що всупереч остраху, що В'єтнамська війна перешкодить будь-якому зближенню між ЗСА і СССР — підписано договір проти приміщення зброї у сферичному обшарі і про безпосередню летунську комунікацію та виготовленню проєктів договору проти поширення атомової зброї. Президент висловив надію, що знайдеться потрібна кількість держав в Об'єднаних Націях для схвалення того договору, після чого треба буде переговорити з СССР про обмеження атомової зброї, про обопільне зречення з системи протиракетної оборони та про багато інших справ. Президент висловив оптимістично про можливості зужування розбіжностей між ЗСА і СССР. Як дві найважливіші сучасні міжнародні проблеми, Президент назвав — Середній Схід та В'єтнамську війну. ЗСА підтримують мірову місію амбасадора Гунара Яррінга, який діставши мандат від Ради Безпек ООН, який виходить зусиль, щоб довести до замирення між Ізраїлем і його арабськими сусідами і ЗСА, у порозумінні з іншими державами, підтримують її його зусиль. Щодо В'єтнамської війни, то Президент стверджує, що Північний В'єтнам, у відповідь на конкретні пропозиції Америки, має тільки пропаганду. Представники Північного В'єтнаму на Паризькій конференції все ще "заперечують факт, відомий всьому світові: що до мисової привабливості північно-в'єтнамських військ у Південному В'єтнамі". Тому, поки Північний В'єтнам не змінить свого становища, "ми не можемо бути сильними і твердими". Осягнути мир — дуже трудно, інколи трудноше, як вести війну.

Представник Кампанії Вбогих Людей з'ясовує мінімальну програму

Вашингтон. — Один із негритянських провідників, який керує Кампанією Вбогих Людей, Вейд Растія закликає до загальної демонстрації у Вашингтоні в дні 18-го червня, щоб показати Конгресові й Уряду, що зброї люди неосамітні в домаганні здійснити давню "американську обіцянку про можливість, гідність та справедливості для всіх". Растія опублікував "заклик до всіх американців", в якому просить всіх підтримати цю акцію — протест за допомогою несправних дій. Він в 1963-му році керував спокійною демонстрацією негрів у Вашингтоні, в якій взяли участь 200.000. На його думку Конгрес не б'є легко схвалити такі законопроекти, які допомогли б у боротьбі з бідністю: 1. Створити один мільйон вартості праці при корисних публічних роботах. 2. Впровадити найближчих десятих років збудувати шість мільйонів мешканців одиниць. 3. Скасувати ті обмеження в соціальному забезпеченні, які Конгрес схвалив минулого року. 4. Застосувати до фармацевтичних робітників ту опіку, яку дає закон промисловим робітникам. 5. Скасувати ті скреслення в бюджеті, які Конгрес зробив у фондах на боротьбу проти бідності.

Расові екстремісти в Нью Йорку планували вбити президента Джонсона

Нью Йорк. — Поліційний агент Едвард Гавлетт зізнав в суді, що расові екстремісти Герман Фергусон та Артур Гарріс планували вбити президента Джонсона. "Гавлетт в порозумінні з поліцією вступив до групи расових екстремістів, яка планувала вбити Роя Білкіна, виконного директора Товариства для Поступу Колоретів".

Адв. Роман Гуглевич перевибраний на голову Метрополітального Відділу УНКА в Нью Йорку

НЬО ЙОРК ЗДОБУВ ПЕРШЕ МІСЦЕ В ЗБІРЦІ ДАТКІВ НА УНФ В 1966 І 1967

Нью Йорк, (Н. Н.) — В суботу, 25 травня 1968 тут в Українському Народному Домі відбулися Звичайні Загальні Збори Комітету Об'єднаних Американсько-Українських Організацій Великого Нью Йорку — Метрополітального Відділу УНКА в приватності 57 умандатованих делегатів, що репрезентували 43 членські організації. Збори відкрив о 10:00 4:30 пополудні голова Комітету адв. Роман Гуглевич. Вступну мовитву провів Вир. о. д-р В. Ковалик, ЧСВВ із українсько-католицької церкви св. Юра. Після того обрано Президію Зборів у складі: адв. Роман Олесяничий — президент, Іван Бенцаль — заступник президента, та Івж. Іван Гурік — секретар. До почесної Президії покликано Вир. о. д-р В. Ковалик та представників Централі УНКА в особах д-р Ярослава Падюха та м-ра Івана Базарка.

Вчорашній звіт про стан і працю Комітету склав голова адв. Роман Гуглевич, представляючи дії завідувачих організацій в часі останньої календарної підпункції в напрямі реалізації основних завдань тої загально-громадської організації надбудови, а саме: а) об'єднання всіх діючих на терені Нью Йорку українських організацій, б) координування їхніх дій для успішного реалізування їх власних та загально-громадських цілей, в) керування справами, в яких зацікавлені загальні інтереси українців (Закінчення на стор. 3-й)

Франція підтримує золотом свою захитану валюту — страйки продовжуються

Париж. — Новопризначений французький міністер фінансів Кув де Мюрвіль, постійний міністер закордонних справ за весь час урядування де Голля, повідомив, що французькі резерви золота й чужої валюти зменшилися з 6-ох мільйонів дол. до 5.700.000.000 дол. Франція відтратила теж 745 мільйонів доларів з Міжнародного Монетарного Фонду, щоб акцією викуповування франка лідиювати міжнародних бірж — підтримати його захитану вартість. Федеральний банк Резерви в Нью Йорку і Банк Міжнародних Розрахунків у Швейцарії діяли, як агенти Франції. Генеральний страйк у Франції, який тривав вже близько три тижні, спричинить напевне великі дефіцити — державного бюджету і платничого балансу, а високий підвишок платень спричинить підвишку харчових і інших продуктів, що внаслідок дасть загрозу інфляції. З уваги на величезні резерви золота і чужої валюти у державному Французькому Банку — Франції не грозить девальвація, але ці резерви зменшаться й автоматично припиняться акції Франції на підтримання вартості долара. Тим часом у Франції все ще нема комунікації — залізницями, літаками ані автобусами — і страйк охоплює багато галузей промислу, між іншим — фабрики автомобілів. Зате вернулись до праці робітники в газівних і електричних, а в багатьох ділянках освітлено по-новому, яке проте мусть знайти ще одобрення збоку робітників.

Ізраїль і Йорданія знову зустрілись — з участю гармат і летунства

Об'єднані Нації. — Ізраїль і Йорданія одностайно зголосили скарги до Об'єднаних Націй, обвинувачуючи один одного у неспровокованому наскоку. За ізраїльськими джерелами — новий воєнний зустр. що стався вночі з 3 на 4 червня і у вівторок 4 червня вранці був наслідком обстрілювання ізраїльських хліборобських осель з йорданського боку. До руйнівничого й скоротливого вогню приєдналася далекобійна йорданська артилерія. Тоді — твердять ізраїльці — Ізраїль вислав на йорданський бік своє летунство та поборював йорданські артилерійські становили власним гарматним вогнем. Йорданія твердить, що вона збила чотири ізраїльські літаки, що ізраїльці заперечують. Так само ізраїльці заперечують твердження йорданських арабів, наче б Ізраїль вперше вживав ракет "з землі на землю". Зате Ізраїль признає бомбардування йорданського міста Ірбід, яке ще недавно нараховувало тільки 15.000 мешканців, але розпучувало "в а в с" кимі втратами до кругло 100.000 мешканців. Цей новий ізраїльсько-йорданський зустр. стався в наслідок перших років ізраїльсько-арабської війни. Всі попередні мирні зусилля не вдалися, бо Ізраїль наполягав на безпосередній переговорній з замирення з арабами, чого ці останні не хочуть.

Уряд проти збільшення мита від імпортованих товарів

Вашингтон. — Представник Уряду президента Джонсона амбасадор Вільям М. Рот, зізнаючи в Палатній Комісії Способів і Засобів, заявив, що збільшення мита від імпортованих товарів, яке планують обидві Палати Конгресу, спричинить те, що й інші держави обмежуватимуть імпорту із ЗСА, і внаслідок цього не зменшиться дефіцит в платничому бюджеті з закордонного, що має бути головною ціллю тих, які домагаються збільшити мита від імпортованих товарів. Рот заявив, що збільшення мита було б великим ризиком і принесло б шкоду, а не користь цій країні. Минулого року ЗСА виділила на 3.57 бильйона дол. більше за кордон, як звітдав дїстали. Конгрес хотів би зменшити цей дефіцит на 3 бильйони дол. Про важливість ситуації свідчить це, що в Палатній Комісії були присутні секретарі праці, торгівлі і внутрішніх справ. В середу 5-го червня мали зізнавати державний секретар Дін Ракс та секретар рільництва Л. Фрімен. Вони також будуть проти того, щоб збільшувати мита від імпортованих товарів.

НЬО ЙОРК ОДЕРЖАВ ГРАМОТУ УККА

Представник Централі УНКА д-р Ярослав Падюха вручає грамоту Метрополітального Відділу УНКА адв. Роману Гуглевичу грамоту призначення тому ж Відділові УНКА за разкову громадську працю і за добру організацію зборів Національного Дяку в роках 1966 і 1967. На знімці крім зазначених Вир. о. д-р В. Ковалик, ЧСВВ, Президія Зборів в особах адв. Р. Олесяничого, Івана Бенцаль і Івж. Івана Гуріка та зустрілися голови Відділу УНКА м-р. Іван Базарко, що зараз є директором канцелярії УНКА, та Катерина Падюха.

СЕНАТОР КЕННЕДІ ВАЖКО ПОРАНЕНИЙ В ГОЛОВУ ПІД ЧАС СВЯТКУВАННЯ ПЕРЕМОГИ В КАЛІФОРНІЙСЬКИХ ПРАВИБОРАХ

Лос Анджелес, Каліф. — В середу 5-го червня вранці Америкою і світом потрясла жахлива вістка про замах на життя сенатора Роберта К. Кеннеді кілька хвилин після того, як він тут в готелі Амбасадор висловив промову з нагоди його перемоги в демократичних президентських правиборах у Каліфорнії. В годині 8.30 рано, як це число "Свободи" почало друкуватися, ще не було вістки про стан важко пораненого в голову сенатора Р. Кеннеді, але від кількох годин повторювано повідомлення, що його стан є "дуже критичний". Впродовж кількох годин штаб із шести лікарів переводив над пораненим сенатором операцію, щоб усунути з мозку кулю.

Ця нова страшна трагедія персонального насильства трапилася, як зазначено, в готелі Амбасадор, де сенатор Р. Кеннеді мав свою передвиборчу квартиру, о год. 3.15 ньюйоркського часу (приблизно о год. 12.15 місцевого, каліфорнійського часу), як сенатор Кеннеді скінчив свою промову перемоги в демократичних президентських правиборах у тому стейті. Сенатор Кеннеді здобув у цих правиборах приблизно 48 відсотків голосів у порівнянні із 42 відсотками, що їх здобув сенатор Ю. МекКарті. Вкортці після промови, до сенатора підійшов із тріумфуючої виступом перемоги публічний молодий чоловік та почав божевільну стрільяну із 22-калібрової пістолі. Одна куля поранила сенатора Кеннеді в плече, а друга, що поцілила його в голову за правим вухом та ввійшла в мозок, поранила його критично. Сенатор не відразу втрапив притомність, бо коли падав на долівку то питав "чи всі о-кей". Було ще 5-ть осіб поранених, але ніхто не критично. Намаганню скрито-вибача зловлено на місці і він мав проміжними шось в роді "я це роблю для моєї країни". Він не сказав — цю найменше в цій хвилині ще не подано відомо його прізвища. Він віддав вісім стрільів із віддалі яких п'ятих стій. Мали заарештувати ще одну незначну людину. Пораненого сенатора Р. Кеннеді негайно перевезено до шпиталю Доброго Самаританнина і там почалася складна операція для усунування кулі з мозку.

Дружина пораненого сенатора Кеннеді була біля нього під час скритованого замаху. Дружина покійного президента Джона Кеннеді, пані Джакелін Кеннеді, віддалася про замах на життя Сенатора перебуваючи в Нью Йорку, як до неї по телефонував її сестра, принцеса Радзівіл, яка вже знала про замах та хотіла довідатися про подробиці. Місцева поліція веде інтенсивне слідство, щоб виявити всі деталі. Справою зацікавився генеральний прокуратор та доуручив Федеральному Бюроу Інвестигації співпрацювати з місцевими властями для повного виявлення всіх причин і обставин замаху. Президент Джонсон негайно доуручив Службі Безпекі взяти в постійну охорону родину Кеннеді. Посадив Нью Йорку Ліндей доуручив поліції давати спеціальну охорону всім кандидатам у теперішніх виборах.

Сенатор Роберт Кеннеді

Павло Шевчук переобраний на голову Комітету Відділів УНС Тройської Округи

Амстердам, Н.П. — Минулої неділі, 2-го червня ц.р. тут у приміщенні Українсько-Американського Клубу відбулися загальні збори Об'єднаного Комітету Відділів УНС з оглядом в м. Трой, на яких четверте за голову Округи обрано відомого й успішного союзного діяча з Ватерлат, Павла Шевчука. У зборах взяли участь 32 представники Відділів Округи, разом з місцевим парохом української католицької церкви о. Левом Ліщинським, який молитовно розпочав та згодом закінчив нараду. Керував зборами головний радний Володимир Запаранюк, якого обрано на голову зборів на пропозицію голови місцевого 266-го Відділу УНС п. Дмитра Олійника, який відкрив збори та привітав присутніх. Перед нарадами пошанувало встановленим пам'яті померлого гол. касира УНС сл. п. Івана Кокільського. На секретарів покликані Василь Колодін і Осип Пашака. Після прийняття протоколу попередніх зборів, відбувся звіт про діяльність Округи її голови П. Шевчука, який доуручив успіхи та задоволення Відділів Округи в минулому році, а зокрема підкреслював брак співпраці з Відділами з Галсону, при чому заповів, що відділи Округи й подібні про їх активність у цьому році. Хоч Округа, на жаль, не виконує зобов'язань свого завдання, то все ж придала стільки членів, що покрила всі втрати й здобула невелику надлишок. Як би не три Відділи, які замінили рік втратили членів, то успіх Округи був би багато більший. Дякуючи Відділам за співпрацю, голова закликав подбати про відомою складу союзозаванним пам'яті померлого (Закінчення на стор. 3-й)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1983

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly 65¢.

P.O. Box 348 Jersey City, N.J. 07308

Париж, Вашингтон і Москва

Затравування де Голлем „тоталітарного комунізму“, який загрозив Франції, було прамисловим несподіванкою для Вашингтону, який до цього часу бачив тільки заляцання де Голля до Москви і легковаження ним доморослих комуністів. Очевидно, коли вибрати між правлінням у Франції „народного фронту“ з комуністами в ньому і де Голлем, то з'єднати Стейтс вольту цього останнього. Недарма президент Джансон стверджує прилюдно, що „це дуже важливо для американського народу й решти світу, щоб у Франції була стабільність...“ Але ж фактом є, що де Голль свою закордонну політику базує на ненависті до „антисоціалізму“ і що це він усунув НАТО й усі американські бази з Франції. І тому американці не мали б великої причини радіти, коли б у виборах 26 ч. м. виграли голлісти.

Одвертий виступ де Голля проти комуністичної агресивності не був прамисловим для Москви. Але совєтські правителі не дуже раділи й подіям, що довели у Франції до генерального страйку та захистання режиму де Голля. Кремльські володарі не визнають „лівого“, які не хочуть слухати їхніх наказів. Тим часом анархічні студенти звертаються однак до „буржуазного“ і проти комуністичного „естаблішменту“. Москва не визнає і боїться таких комуністів та анархістів, які не коряться доктринам Маркса - Леніна в її нинішній московській інтерпретації. А французькі студенти й робітники робили авантюри і проголосували страйки без попереднього порозуміння з офіційною компартією, яка щойно згодом накинута їм свою керу, використавши для своїх політичних цілей. І тому совєтська преса писала про події у Франції надзвичайно стримано і не писала теж про компартію.

Якщо де Голль виграє вибори 26 ч. м., то він, мабуть, захоче бути „таким самим“ після виборів, яким був перед останньою кризою, — однак супроти Вашингтону, як і Москви. Але він з людиною зломаною і напівне забуває загрози, яка вирилася була для нього у Франції у постаті комунізму. Однак і програ де Голля у тих виборах була б тільки тоді мала Москві, якби в її наслідку прийшов у Франції „народний фронт“. Бо Москва не любить троцькістів і різних анархістів, які виступають, в ролі її суперників.

І тому, хоч Париж далеко і від Вашингтону і від Москви — він турбує ці обидві столиці.

Зловласнисна, психоза

Уперше сигнали нового політичного шторму в СРСР виразили прозвучали на квітневому пленумі ЦК КПСР, де Брежнєв та його „колективні керівники“ несподівано проголосили, що мовляв, саме тепер розгорнулася особливо, напружена „бита ідеології“. „Пляни і наміри буржуазної пропаганди зрозумілі — підірвати єдність соціалістичного табору, послабити соціалістичні країни“, — писала київська „Літературна Україна“ з 21 травня...

Дійсно, під Москвою, як кажуть, починає земля горіти, але при чім тут „буржуазна пропаганда“, яка, до речі, в політичній площині незвичайно слабо поставлена? Навіть в цьому ювілейному році Прав Людини треба мало не з лютістю дошукуватися у міжнародній пресі статтей на цю тему, особливо ж про потоптання Прав Людини в СРСР. Але Москва, за старою традицією, все скидає на „гнилий Запад“. Відхід Югославії, Албанії, а тепер і Румунії та Чехо - Словаччини від прямого московського проводу треба ж якось пояснити поневоленим народам в СРСР, які і найвищу завулгарію, що не всі економічні плани з Москви їй підходять...

Побоюючись поширення національно - визвольних стремлень на народи СРСР, Кремль вирішив піти в протиставити бодай на власній території. Преса, радіо, телебачення, навіть театри і кіно нічні заповнені матеріалами про необхідність боротися проти космополітизму, буржуазного націоналізму, релігії тощо. Саме в ці дні в Києві відбувається VII з'їзд Товариства „Знання“ УССР, і „Молодь України“ з 22 травня писала: „В сучасних умовах, коли відбувається різке загострення ідеологічної боротьби між капіталізмом і соціалізмом, члени товариства покликані посилити пропаганду марксизму - лєнінізму“ і т. п. Щоб залякати малодухів і, одночасно, підтримати членів компартії СРСР та носіїв великоросійського державного шовінізму, совєтська преса вже почала публікувати „страшні історії“ про шпигунів і диверсантів. У „Радянській Україні“ з 19 травня були наведені десятки прикладів, як на кордонах України ловлять шпигунів навіть у паротгах із Заходу...

Створення напруження не свідчить про силу Москви.

КУДИ ІДЕ ФРАНЦІЯ?

Мюнхен. — Це питання особливо турбує громадян Західної Німеччини. Причин тривоги легко зрозуміти: Німечка, Федеративна Республіка вже 20 років перебуває під натиском комуністичної пропаганди зі Сходу, на німецькій території, в так званій Німецькій Демократичній Республіці, Москва створила комуністичну твердиню під владою свого вірного слуги — Ульбрихта. Двадцять дивізій совєтської армії перебувають у цій „демократичній“ республіці, що не дає собі піддані навіть права провадити рідних у Німецькій Федеративній Республіці.

Супільство в Західній Німеччині ставить собі питання: що станеться з цією вільною країною, якщо у Парижі, замість триколірових, переможно замахують червоні стяги комуністичної диктатури з серпом і молотом? Тоді Німецька Федеративна Республіка була б стиснута між двома ворожими силами, готовими „визволити“ її, як Москва в 1945 р. „визволила“ 100 мільйонів мешканців між Балтійським і Чорним морями.

Журналісти й політики Західної Німеччини аналізують кризу, що створилася у Франції в травні 1968 р., і приходять майже одностайно до висновку про її причини й наслідки. Як ціла смерті Сталіна, комуністи й не-комуністи уважали його особу, його характер та стиль його політичного тиранічного режиму за головну причину „замороження“ совєтської імперії протягом 30 років, так тепер шукають і, більш чи менш переконливо, знаходять пояснення сучасної кризи у Франції в особі де Голля.

Безперечно, є тут частина правди. Однак, однак, стовати ближче правди, коли порівняємо владу де Голля з режимом Пілсудського в Польщі (1926-1934 р.).

Ці дії прийшли до влади з допомогою війська, але також умови деякий час виставили за собою велику частину зорганізованого суспільства, 12-го травня 1926 р. Пілсудський збунтував за логікою Варшави й околиць проти уряду й союзу. Робітники, недоволені з матеріальних причин урядом, пішли за Пілсудським. Польська Соціалістична Партія і навіть комуністи привітали переворот.

Але незабаром прийшло велике розчарування: Пілсудський зовсім не збирався переводити суспільно - господарських реформ на користь робітників і селян. Він оточив себе кар'єристами - „полковниками“ і заприятелював з аристократами - великими землевласниками, як, наприклад, князь Радзівілл і інші.

Пілсудський створив свою партію — „Безпартійний блок для співпраці з урядом“ і почав систематично руйнувати незалежні від нього партії: Соціалістичну, Селянську й інші. Він призначував союзу, якому диктував свою волю, бувши „рішальним чинником“ у дер-

жаві. Він змінив виборчий закон, і послухний йому союзу ухвалив конституцію, в якій сказано, що польський уряд за свою діяльність „відповідає перед Богом та історією“. Він хотів, щоб Польща грала визначну роль у міжнародній політиці, але для цього та держава не мала матеріальних засобів. Тому в війні 1939 р. Польща дослала проти німецьких танків — кавалерію.

Де Голль прийшов до влади 13 травня 1958 року. Окупаційне французьке військо в Альжирі збунтувалося проти паризького уряду, що шукав шляхів до закінчення цієї колоніальної війни. Де Голль із своєю „партією голлістів“ обшукують усе партії Франції в „зраді“. Ця пропаганда мала вплив на командирів та воїнів французької армії. Особливо серед французьких парашутистів в Альжирі поширилася надія на диктатуру, яка, як вони вірили, єдина могла б удержати цю колонію під владою Франції. В Альжирі залунали голосні кличі — „походу на Париж“, щоб скинути демократично обраний парламент та уряд і доручити владу де Голлю.

В тій небезпечній ситуації покладала надію на де Голля також демократична партія, вірячи, що він, герой другої світової війни, врятує Францію від громадянської війни.

Де Голль умів використати цю ситуацію для своїх цілей. Військові він обіцяв „французький Альжир“, а переляканим провідникам політичних партій — охорону республіканського, демократичного ладу. Однак, він створив свій проєкт нової конституції, яка давала розширені права виконавчій владі - урядові. Парламент ухвалив нову конституцію, при чому голосували проти неї тільки комуністи і група послів на чолі з колишнім прем'єром Мендесом Франсом. Він перестерігав французів, що нова конституція веде до диктатури де Голля. Все ж, надіючись на патріотизм де Голля, французи у 1958 р. вибрали його на пост президента республіки.

З того часу де Голль, подібно до Пілсудського, став „рішальним чинником“ у Франції. Всупереч надіям командирів армії і французьких колоністів в Альжирі, де Голль вирішив припинити колоніальну війну і дати волю також іншим колоніям Франції в Африці. Це рішення слід уважати за успіх де Голля, хоч він чим викликав шалену ненависть між командирами армії.

Тасма, організація терористів (ОАС) підготувала кілька замахів на життя де Голля, але він щасливо уникнув. Учасники замахів були суджені і покарані смертю або довічним ув'язненням. Ці факти тільки ілюструють відому правду: нація, яка гнобить інші нації, куди їй не йде.

Невминая і нерішучість урядів „Четвертої Республіки“ злікувати колоніалізм Франції дали можливість де Голлю прийти до

лади і створити режим „П'ятої Республіки“, в якій виконавча влада (уряд) має перевагу над парламентом. Подібно до Пілсудського, де Голль з погордою ставився до політичних партій, навіть до своєї „голлівської“, і старався опозиційні партії послабити або й стерти з лиця землі.

Де Голль хотів правити з допомогою плєбісцитів. Він ставив через радіо і телебачення питання і вимагав відповіді: так або ні. Він об'єднав Францію в „зближення з народом“, стискав руки людям, між якими було немало перероджених агентів поліції, щоб пом'якшити виявлення „ентузіазму мас“.

Послаблення демократичних партій (християнської демократії, радикалів - соціалістів, соціалістів) не допомогло партії де Голля, але через те зросли впливи комуністів. Цього сприяла особливо міжнародна політика де Голля. Він мріяв відновити велич Франції часів Наполеона І, коли Європа тремтіла перед її силою.

Само собою, теперішній Франції бракує матеріальної і людської сили для світової ролі в політиці. Але де Голль хотів захопити французькі колонії; звелів своїм технікам будувати атомові бомби, підводні човни і підкреслював у своїх промовах „незалежність“ Франції. Він урівноважив, що своєю пропагандою проти „американського імперіалізму“ може здобути прихильність у комуністичних країнах, зокрема в Москві та в Китаї. Де Голль, щоб показати „незалежність“, звелів штабом і установам НАТО вибратися з Франції і загрозив, що незалежності Франції зовсім покине цю спільну оборону проти російської небезпеки.

Бувши в Камбоджі, в Латинській Америці, в Канаді і нарешті в травні 1968 р. в Румунії, де Голль критикував „імперіалізм“ Вашингтону, але колоніалізм Москви не зачіпав. В цьому він мав повну підтримку французьких комуністів. Звичайний француз м'ягко думав: якщо китайські, російські чи в'єтнамські комуністи добрі, то чому ганити комуністів французьких?

Щоб „допекти“ немилим йому „англо - саксонам“, де Голль пробував використати фінансові труднощі Америки й Англії, вимагаючи обміну паперових доларів і фунтів, що є в Банку Франції, на золото. Коли б ця „операція“ вдалася, то в міжнародному економічному житті постав би хаос, та й Франція від того не виграє б. Шість білльйонів золотих доларів, які зібрано в державному банку Франції, та інші фінансові засоби не пішли на підвищення добробуту французьких народних мас. Оплати праці робітників, житлові умови у Франції гірші ніж в інших індустриальних країнах, ціни на товари й харчові продукти високі. Тому спокій, який панував у Франції місяць тому, був тишею, що бувася могила перед бурєю.

Протести, й демонстрації, що їх почали студенти, перекинулися на широкі народні маси. Комуністична партія,

хоч, як видно було з її насистою, охоче відійшла б з цього світу...

В тій неспокійній добі багато людей переїздило через Кам'янець, який був перелоний тимчасовим мешканцями, і переїжджі, не маючи де спинятися, просились до О. Константина неспати чи перебути кілька днів. Між іншими і К. Стеценко, який довгий час очікував на перепустку для дальшої подорожі, також перебував у затисненому домі О. Константина. Тут улав він свою музику до „Гайдамаки“.

К. Стеценко мав звичку рано вставати, так само, як і бабуса Наталя. Вони заприятелювали і щоранку першими сходились до сніданку. Композитор дуже дивився, що в домі з роєм, і він може компонувати. Часом грав він щось для бабусі, і музично чутлива бабуса любила те слухати. Одного разу завітав і М. Леонтович. Це сталося в холлодій осінній вечір, коли сік дрібний, докучливий дощ

хоч, як видно було з її насистою, охоче відійшла б з цього світу...

Д-р Володимир Душин

ДЕЛЕГАЦІЯ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ В ТЕГЕРАНІ

(3)

„Бачите, пане професоре, — сказав я, — ці протести не роблять „українські буржуазні націоналісти“, як це вже зникли твердити. В тих протестах мусить бути зерно правди, коли люди їх підписують, ризикуючи своїми становищами і навіть свободою, осуджують незаконні арешти діячів української культури в Україні. Між ними є також члени Академії Наук та університетські професори, отже ваші колеги“.

Тоді він зажадав, щоб я йому дав виписку з тієї американської газети, і додав: „Я не уповноважений дискутувати з вами про арешти в Україні, однак, як юрист, хочу знати факти“.

Назавгал, як уже сказано, делегація УССР була вповні під опікою „старшого брата“ і разом з ним атакувала Західню Німеччину за ніби відбродження „неонацизму“ або Ізраїлю чи ЗСА „расизму“.

Під час перебування в Тегерані у нас наг'ялися дулі прїзні відносини з кількома визначними іранцями. Один із них це д-р Парвіз Каземі, юрист, член іранського сенату, з спеціальним довідником шаха — Р. Палеві та міністра закордонних справ Ірану. Він запропонував о. прелата Кушніра, П. Сосновського та мене до свого дому, де ми зустріли другого визначного іранця, юриста Арсалана Халатбарі.

Обидва вони добре ознайомені з українською проблемою, знають основні припроди московського комуністичного імперіалізму та колоніалізму. Вони теж вияснили, що між Іраном і СССР існують ніби „теплі“ відносини (більшевики будують в Ірані цукроварню), але іранський уряд і весь іранський народ є проамериканськими і орієнтуються на Захід.

З'явки з серединами масової комунізації

Завдяки амбасаді ЗСА представник УНКА на в'їзав добрі зв'язки з іран-

в'їзав директивам Москви, хотіла вгамувати цей рух проти режиму де Голля. Але, побачивши для себе небезпеку „зліва“ (анархісти, маюсти, крадії, троцькісти), французька компартія мусіла прилучитися до страйків та протестів. Тепер комуністи вимагають для себе участі у владі. Де Голль покидаючи його власні партії і йде мова про створення уряду, що мав би довіря народу.

Чи захоче де Голль в цих обставинах лишатися декоративним президентом? І чи вдасться д е м о к р а т и з м партії уникнути „народного фронту“ з комуністами? Чи рішуться комуністи повторити „Парижську комууну“ 1871 року? Коли б комуністи створили свою партійну диктатуру у Франції, то це був би привід до громадянської війни. До цієї катастрофи не могли б поставитися байдуже сусіди Франції і сили НАТО.

свою пресою, і за рекомендацією пп. Браяна Вела та Чарльза Пірса з американської амбасаді дав інтерв'ю п-і А. Франції для „Тегеран Джорнел“. Інтерв'ю мало з'явитися після закінчення конференції, щоб не дразнити північних „сусідів“. Та кож інтерв'ю було проведено з п. Джеймсом Ондервудом, закордонним редактором „Кайтан Інтернешнел“, який приготував кілька статей про „права людини за залізною заслоною“. Вірменський журнал „Алік“ помістив про нашу делегацію дуже прихильну статтю.

Згадки про наш побут у Тегерані були подані в „Тегеран Джорнел“ (27 квітня) та у французькомовному „Журналі де Тегеран“ (4 травня), в якому ширше місце було віддане Владиславу Метиславові.

На запитання п. Волтера А. Когла, шефа Близько-Східного Бюро „Голосу Америки“ в Атенях, Греція, п. Сосновський та представник УНКА дали свої заваги щодо конференції для передачі в Україну.

Цілком зрозуміло, чому іранська преса була надзвичайно обережною відносно СССР, маючи на увазі ту делікатну рівновагу, що існує між Іраном та СССР.

Висновки та оцінка

Реасумуючи звіт Вільних Українців на Міжнародній Конференції Прав Людини в Тегерані, ми повинні мати на увазі кілька основних фактів:

Перше: Конференція була скликана Об'єднаними Націями і тому тільки держави-члени ООН могли мати там своїх офіційних представників.

Друге: було також важке число представників недержавних організацій (НГО), які з дорадчим голосом могли брати активну участь у всіх працях та нарадах конференції.

Більшість наших делегатів не могли бути включені ані в першу ані в другу категорію. Двос було в складі офіційних делегатів: о. прелат Кушнір був членом кандійської делегації з Манітоби, а д-р Галайчук був зареєстрований як дорадний при аргентинській делегації (однак, у бігу конференції він змінив свій „статус“ і став кореспондентом „Радіо Свобода“ в Мюнхені). Більшість з нас мали офіційні акредитації як кореспонденти.

Все це, зрозуміло, виключало всяку можливість брати активну участь в самій конференції. Що залишалося нам це було майже неможливе поле для законференційних дій („лоббі“), що ми й використали, я вповні переконаний, згідно з нашими здібностями.

Потреть, ми не сміємо забувати той факт, що конференція була опанована двома потужними блоками держав — західним під проводом ЗСА і східним з СССР

на чолі, з тим, що арабський світ та афро - азіатський блок здебільша, як не завжди, підтримували позиції Москви.

Західні держави, а головне ЗСА, діяли дуже обережно, щоб не спровокувати дебат про „холодну“ війну“. Становище ЗСА було ще диктоване оглядами на війну у В'єтнамі та мирові переговори в Парижі.

В таких обставинах наша делегація могла займатися тільки широкою інформаційною діяльністю та позаконференційною дипломатією. Пригадуємо також, що наша приїзність у Тегерані була ніби завершенням великої протестатійної акції українців у вільному світі 28-го квітня 1968 року. Внаслідок цієї дії сотні телеграм вислали до Тегерану з протестами проти нищення української культури комуністичною Москвою. Це офіційно ствердив п. Марк Шрайбер, ексекутивний директор Відділу Людських Прав в Об'єднаних Націях, який сказав представникові УНКА, в присутності п. Сосновського: „Ми одержали сотні телеграм від українських організацій з цілого світу“. Він зажадав ще одної копії Меморандуму УНКА.

Присутність на конференції сімох представників від українських організацій у вільному світі була сама собою позитивним доказом на те, що українці у вільному світі є сильні та добре зорганізовані і що вони можуть вислати здібну делегацію на міжнародну конференцію.

Без перебільшення можна сказати, що ніколи від часу Мирової Конференції у Версалі в 1919 р. українці не спромоглися на таку щільну делегацію на світове зібрання, скликане Об'єднаними Націями.

Присутність нашої делегації в Тегерані переконала багатьох делегатів, що українці у вільному світі мають великі організаційні спроможності, які уможливили їм вислати таку репрезентацію. Але чи не найбільше враження зробила наша делегація таки на представників УССР та деяких сателітних держав.

Делегата УССР не могла зрозуміти, чому ми прибули до Тегерану. Їхні напівсерйозні сугестії, чи не приїхали ми за гроші СІАЕБ, ледве чи заспокоювали їхню внутрішню занепокоєність. На ділі вони були глибоко стурбовані бо наша діяльність була спрямована на захист їхньої інтегративності їхнього статусу, як репрезентації „суверенної УССР“.

Назавгал Делегата Вільних Українців в Тегерані провела успішну акцію для справи визволення України, широко представивши українську справу соткам делегатів, що брали участь в Конференції. Це спеціально відноситься до делегації УССР, яка була сконфронтована новим для неї чинником у міжнародній діяльності: вільні українці.

Також делегати сателітних країн, головне тих, що мають у себе українські меншини — Польщі, Чехо - Словаччини та інших (Закінчення на стор. 3-й)

Ольга Приходько

ПРАДІ ІЛІЯ

Частина III
НАТАЛІЯ

(48)

У Кам'яніці зголосилось небагато: одна лікарка — пані Огородник та три дівчини, як медичні сестри — Ася, Маруся і Жєна.

Жєна - наймолодша донька о. Константина.

Звичайно, вдома всі умовляти її не робити того, кажучи, що вона багато не поможє, а себе погубить. Жєна щойно рік перед тим маторувала, мала вже посаду в канцелярії, а одночасно записалася до університету. Ніяких умовлянь вона не хотіла слухати. Але батько не заборонив, не м'г, бо хіба ж він сам не проповідував усе своє життя — милосердя.

Маленька допомога група поїхала тоді, де положення було найгірше і пр-

міч найпотрібніша — до Жєринки, де на залізничних коліях стояли вагони, повні хворих.

Молоді, недосвідчені дівчата попали в таке жакхливе пекло, в якому і досвідчені санітари не дали б собі ради. Це було справжнє безумство посилати туди цих охолоплених альтруїзмом дівчат. Сталося це, очевидно, внаслідок загального хаосу, який панував у країні.

Жінки лежали поруч з мертвими на лавах і на підлозі у вагонах. Одні маячили, інші ніби одужували, безмежно ослаблені й голодні. Побачивши живу людину, вони благами, пити, їсти, деякі прокиналися і лаяли страшинами словами всіх,

кого бачили в білих халатах.

Для вразливої, ніжної Жєни це був жахливий привид з Дантового пекла. Вона кинула за продуктами, але не дістала нічого. Здорові воляки забрали все. Жєна побігла до команданта, але там сказали, що жадного постачання для хворих нема, що по всіх складах пуста. Знервована дівчина, вже не пам'ятаючи себе, кричала на команданта, плакала і загрозилася, що піде до командира дивізії і він, командант, стане не лише перед судом Бога, але й перед військовим судом. Це вплинуло, і десь знайшли хліб і сало. Але хіба це справа для тяжкохворих?

Медичні сестри обмивали, отирали хворих і давали їм той чорний хліб і сало. Деякі не могли їсти сала, а тільки лизали його.

На третій день Ася зомліла з високою гарячкою і її відправили до Кам'яніці. Пізніше завітала Маруся. Лікарка і Жєна залишилися до кінця, аж поки той потаг

не скерували до когось іншого міста.

Жєна повернулася додому. Була заштовплена так, що мати не дозволила їй зайти до хати, а винесла чистий одяг, і десь за хлівом Жєна вимилася і передягнулася в усе чисте. Не розказувала нічого. Була як привид, змінилася так, ніби її хтось змінив.

Спочатку думали, що це тимчасове, що згодом дівчина, якось розважиться, і то переїде. Але не переїхало. Правда, вдома догадувались, що була для того ще одна, дуже важлива причина, що задала тієї подорожі до Жєринки розійшлася вона з ко-лякою людинною і розбила так свою мрію про майбутнє. Про це ніхто нічого певного не знав, бо Жєна завжди була мовчазною і до крайності замкненою. Ясно було оди-ше, що вона перебувала в глибокій депресії. На вразливою серці такі рани не гоїться. І Жєна, вже ніколи не стала такою, якою була, раніше. Цікаво, що вона не заразилася тифом, як її товаришки,

хоч, як видно було з її насистою, охоче відійшла б з цього світу...

В тій неспокійній добі багато людей переїздило через Кам'янець, який був перелоний тимчасовим мешканцями, і переїжджі, не маючи де спинятися, просились до О. Константина неспати чи перебути кілька днів. Між іншими і К. Стеценко, який довгий час очікував на перепустку для дальшої подорожі, також перебував у затисненому домі О. Константина. Тут улав він свою музику до „Гайдамаки“.

К. Стеценко мав звичку рано вставати, так само, як і бабуса Наталя. Вони заприятелювали і щоранку першими сходились до сніданку. Композитор дуже дивився, що в домі з роєм, і він може компонувати. Часом грав він щось для бабусі, і музично чутлива бабуса любила те слухати. Одного разу завітав і М. Леонтович. Це сталося в холлодій осінній вечір, коли сік дрібний, докучливий дощ

і коли людині особливо прикро залишатися без притулку. Хтось привів цього пізнього гостя в теплу хату о. Константина, де на канані копо пачі вигравалися дві копити. Гість, після змінної сльоты, був зворушений цим затиском і потім все повторював, що там де є коти, там завжди тепло і спокійно, бо ця тварина не зносить ні холоду, ні гвалту.

Отже, в домі завжди був рух і багато людей

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ У ВАШИНГТОНІ

(Продовження з попереднього числа)

О 7-й вечора сотні людей зібралися, знайомилися, розмовляли під час години коктейлю. Там були люди досвідчені з усіх сторін світу, причому представників українців значно менше, як американських і закордонних гостей. Приблизно те ж і на бенкеті: на яких 500-600 учасників українців була тільки третина. Відразу ж зазначимо: це був один із найкращих бенкетів будинку урядування УККА. Для документів наводимо прізвища гостей і господарів за почесними столами: д-р Лев і Памі Добрянські, провідник урядової меншості в Конгресі Джералд Форд із дружиною, амбасадор В'єтнамської Республіки Буї Дамієн, д-р Куба проф. Чезаріо, представник В'єтнамського Конгресу д-р Абрагасян з дружиною, конгресмен Майкел Фіген з дружиною, амбасадор Корейської Республіки Сен Джеєн-Чан, амбасадор Китайської Республіки Чов Шу-Кай, представники американського Крайового Комітету Прав Людини, проф. А. Епп, представники центральних установ і екзильних урядів та представників Угорщини, Фінляндії, Естонії й ін. країн, включно з Кубою, представники козацтва та ін. За списком місць у почесній президентській залі, складений готельською службою, до названих треба додати багатьох інших діячів, у тому числі президентів усіх українських братських союзів. — УНСОЮЗ представляв головний представник Йосиф Лисогір з дружиною, заступник голови, представник Володимир Соко-ко та гол. секретар д-р Я. Надох. У тому списку лані і ранове: голова СУА п-ні С. Пущкар, д-р О. Білик, д-р В. і п-ні Душник, д-р Г. Аб-рагасян, п. В. Джус, д-р М. Варгало, С. Спринський, В. Мазур, Н. Казекає, д-р Р. Смал-Стоцький, Л. Фута-ла, В. Претка з дружиною, д-р В. Форворт, д-р М. Куш-

публиканського Національного Комітету та багатьох інших. Далі відбувається церемонія вручення Шевченківської Грамоти Свободи, що її передає д-р Л. Добрянський, провідник меншості в Конгресі Джералдові Фордові. Державний діяч відповів на цю нагороду видатною промовою, яка буде опублікована в „Українсько-Тижневику“ англійською мовою.

Конгресмен Дж. Форд, між ін., сказав: „Шороку ми відзначаємо День Української Незалежності 22 січня в Конгресі не лише для того, щоб ашанувати наших громадян українського походження, але й для того, щоб підкреслити, що наш світ є світом безоглядного і брутального імперіалізму, про який ніхто не повинен забувати“. Промовець вказує на Москву та заявляє, що так за Совєтський нібито „Союз“, є насправді найбільшою фінкцією, за якою криється імперіалістична совєтська Росія і безправні поневолені нації. „Я закликаю Президента Америки налагати на тому, щоб чорні списки справ імперіалістичної Росії були винесені на обговорення на форумі Об'єднаних Націй“. Промовець, цитуючи Т. Шевченка, закликає американців українського походження брати участь у політичній житті країни, провадити між американцями роз'яснювальну діяльність про так зв. „комунізм“ та імперіалістичну загрозу з боку Москви і Пей-лінгу та підкреслює, що Америка не залишить поневолені нації, які не відступать від принципу самовизначення народів. Промову Дж. Форда багато разів переривали оплесками. Представник „Голосу Америки“ обіцяє передати цю знамениту промову члена Конгресу в Україну, в перекладі на українську мову.

П-ні В. Тутан передає в Комітеті УККА подарунок для дружини конгресмена Фігена, подарунок для дружини амбасадора Вільного Китаю, посла Республіки В'єтнаму, представника Вільної Кореї. Ця зворушила

частинка бенкету, проходив під негавні оплески північної залі, переривані короткими промовами-подяками. сповненими почуттями ширшого братання між вільними людьми всіх націй і рас — для спільної боротьби проти комуністичного імперіалізму та російського пекінського потопання Права Людини. Після виступу чарівно-рухливих „Верховинців“ з кількома танцювальними номерами, вкритих зливою оплесків, д-р В. Душник прочитав українською мовою „Звернення до поневоленого українського народу“: сказав про цюгоричне відзначення Золотого Ювілею відновлення Української Державності і неперемінну боротьбу за її остаточне відновлення — боротьбу проти совєтської Росії та всіх її спідружних сил. Промовляючи від імені сенатора Проксмаєра, д-р Форворт до Комітету Прав Людини покликався на слова Т. Шевченка „Борітеся — побороге“ і цитував Василя Симоненка. З великим успіхом виступили в мистецькій частині бенкету нові бандуристи з Дитройту, які у виконанні пісень виявили зростаючу культуру співу та гри цілої Капелі. До речі, це перед бенкетом багато американців купували бандуристи Капелі Бандуристів під мистецьким керівництвом колишнього випускника Київської Консерваторії Петра Потапенка. Бандурист нагороджували присутні довгими оплесками як „Верховинців“, а потім оплески були присвячені Місс ЗСА п-ні Мішел Метрієлі, тепер студентці юриспруденції в Вашингтоні. Капелю бандуристів виконала пісню „Стрілецька слава“, „Не хилися, берізонько“ та ін., особливо вдало „Ми йдемо вперед“ і „Ми ростемо“; пісні переплітались віршами, що не завжди доходили до слухачів у вельетенській залі, і трюм монтаж сприймався скорше, як концертний виступ (тим більше, що три чверті гостей не розуміли української мови). В подяку п. Дж. Фордові за його велику працю на користь визволення

поневолені, але не скорені, Капелю Бандуристів виконала „Америка, о'б'юти-фул“, збираючи різні оплески та окрему подяку зворушеного державного діяча, який назвав представників етнічних спільнот найкращими, зразковими громадянами Америки та закликав, аби вони — себто ми — провадили роз'яснювальну працю серед гущі американського народу про „комунізм“ і високо тримали прапор боротьби за права людини і народів.

Вся зала встала — гремит „Ще не вмерла“. Пригасило світло, і між столами з'явилися бенгальські вогні, що яскраво освічували знаменні ювілейні дати: „50 років“, „Слава УНР“ та ін.

Перед закінченням бенкету майстер церемонії представив почесних гостей бенкету, а о. Даниїл Павєр з Джорджтаунського університету провів заключну молитву: покликаючись на слова Т. Шевченка про батька американської нації Дж. Вашингтона, Вєч. о. Павєр повністю зачитував молитву за добро і волю Америки, яку склав Джордж Вашингтон, перший президент цієї країни свободи.

Так закінчився біля 11-01 год. вечора бенкет, що був демонстрацією досягнень української культури і мистецтва, і виявом особливо важливого факту: дедалі, то більше Україна знаходить друзів і прихильників у своїй боротьбі за здійснення національного ідеалу.

Першого червня у Вашингтоні також показало, що українська громада повинна фінансово і фізично перепочати, та що мусить бути узгоджене планування більш-менш імпрез — узгоджене між нашими великими організаціями і товариствами, бо багато імпрез на велику міру того ж самого кінця тяжко можуть спричинитися до частково зменшеного їх успіху. Однак, заключний ювілейний Український День у Вашингтоні, без огляду на невелику участь української спільноти, був гідним завершенням святкування і, одночасно, був днем великої мобілізації світових вільних антиімперських, протикомуністичних сил до нової, ще більш напруженої боротьби з ворогом Людини і Народів. Бо, як сказав у промові біля пам'ятника Т. Шевченкові голова НТШ проф. Р. Смал-Стоцький: „Світ іде до волі, а імперії — гинуть!“

(Л. П.)

УКРАЇНЦІ!

У ПОЛОВИНІ ЧЕРВНЯ Ц. Р. ПРИЖИДАЄ ДО КАНАДИ
ВЕРХОВНИЙ АРХІЄПІСКОП
Української Католицької Церкви

Кардинал Йосиф СЛІПІЙ

ПІСЛЯ 18-ЛІТНЬОГО ПЕРЕБУВАННЯ В РОСІЙСЬКІЙ ТЮРМІ АРХІПАСТІР УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛІКІВ УПЕРШЕ ВСТУПАЄ НА АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНТИНЕНТ, НА ЯКОМУ ЖИВУТЬ СОТНІ ТИСЯЧ УКРАЇНЦІВ.

Верховний Архiepіскоп візьме участь у багатьох імпрезах улаштованих Євхархії і вірними Української Католицької Церкви. Вони будуть його вітати, як свого духового провідника, пастиря, мученика і героя. Але особа Верховного Архiepіскопа належить не тільки католикам і не тільки їх Церкві. Він належить цілому на родові, а його церковна місія переростає наші часи. Українська Католицька Церква є частиною українського народу і його долі так само, як і численніша від неї Українська Православна Церква. Вже з цих причин православні не можуть бути байдужими до справ католиків, а католики до справ православних.

Живемо в часі, коли — як ніколи в нашій історії — перед Українською Католицькою Церквою відкриваються можливості одержати повну самостійність в рамках вселенської католицької Церкви. Українці можуть дістати свій Патріархат, забезпечений ім Другим Ватиканським Собором. А Патріархат — це повна правно-адміністративна незалежність нашої Церкви з владою в руках українських Владик-Єпископів.

УКРАЇНЦІ!

Щоб досягнути цієї високої церковної і національної цілі — треба за неї боротися і її вимагати. Найкращою нагодою до цього є приїзд до Канади Верховного Архiepіскопа Кардинала Йосифа СЛІПІГО.

І тому закликаємо Вас: Ідьте масово — пра вєславні і католики, молоді і старші — до Торонто 16 червня ц. р., щоб привітати людину, яка є мєволізує нині ідею Патріархату.

Ідьте з транспарантами і з написами на них, з яких буде видно, що Ви домагастесь переда-ти Верховному Архiepіскопів всю владу над Українською Католицькою Церквою, яку тепер ще виконує Східна Конгрегація у Римі.

Вашою масовою участю в маніфестації в Торонто, а потім у Вінніпегу, Едмонтоні і Саскачевані — виявить свою непохитну волю стати до боротьби за здійснення постанов Другого Ватиканського Собору в справі Патріархату для всіх східних католицьких Церков, а в тому насамперед для найбільшої із них, для Української Католицької Церкви!

ОДНОДУМЦІ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ ЗА КОРДОНОМ (ООУНЗ)
ПОЛІТИЧНА РАДА

Роман Глиницький
голова

Роман Борковський
секретар

Праця
HELP WANTED MALE
Carpenters
Ship Fitters
(1st CLASS ONLY)
Locomotive Steam Crane
Engineers N.Y.C. lic. req.
Apply
Brewer Dry
Dock Co.
2945 Richmond Terrace
Staten Island, N.Y.
An equal opportunity employer

GENERAL FACTORY
We need 5 dependable hard working men who are looking for steady work from now until retirement age. A fantastic career opportunity. To join a progressive glass container manufacturer. No experience necessary. \$2.15 per hour to start. \$2.82 after 30 days. Rotating shifts plus shift differential. Pay group insurance. Benefits. Liberal holidays and vacations.
Apply in person
Metro Glass Div.
National Dairy Corp.
Mines St., Carteret, N.J.
An equal opportunity employer

Experienced
AUTO ASSISTANT SERVICE
MGR or WRITE UP MAN
Experienced
AUTO MECHANIC
Experienced
FOREIGN CAR MECHANIC
Висока платня. Доск. умови праці. Пл. госпалізація, 2 тижні пл. вакацій, пл. сьєнта і багато інш. benefit. Голо-сється особисто 8-6 PM. до: Service Mgr. Mr. Mac Watson After 6 PM call 914 WH 6-0486
BODIER & ROONEY MOTORS
70 Westchester Avenue
White Plains, N.Y.
914-WH 8-3900

Механік
ПОВНИЙ ДОСВІД
До всіх робіт при імпортованих автом. Досконала платня і benefit. Голоситься:
MR. RUSSO
B Jackson Heights, N.Y.
478-5290

Maintenance
Mechanics
STEADY EMPLOYMENT.
Wholesale Bakery
Brooklyn Vicinity
Maintenance and repair for Wrapping Machines, Depositors, Ovens Conveyers, etc.

GOOD BENEFITS
Call For Appointment
MR. COOPER, MA 5-2900

Праця
MALE & FEMALE
Advertising
Trainers
Must Speak English
TO SELL CLASSIFIED
ADVERTISING OVER THE
TELEPHONE
Modern Air Conditioned
Office
Salary & Bonus
Apply:
EMPIRE STATE BLDG
350 5th Avenue — N.Y.C.
Room 915

Праця
FEMALE
МАСАЖИСТКА
CONCORD HOTEL
Monticello, N.Y.
На кілька годин. П'ят., або п'ятниця і субота. Переїзд, платня і харч. Оплата за масаж, тижня. 8 ін. Стрей-товий лйценс. Тел. collect: Mr. Malfetti, 914 794-4000
Мусить говорити по-анг.
ДОСВІДЧЕНІ
ОПЕРЕТОРКИ
при жіночих сукнях. Сек-ція праці, круглий рік, юніона фабрика. Праця бл. дому.
H & M Dress
111 Oakland St., Red Bank, NJ
Tel. (201) 741-0693

EXP. OPERATORS
On children dresses. Section work. Also exp. zipper setters. Steady work. Nice working conditions. Work near home.
Peri Brothers
586 Ave. A, Bayonne, N.J.
Apply in person.

ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНА ЗБІРКА НА ДОПОМОГУ ЦІЛІ БРАТСТВА „БРОДІ-ЛЕВ“ ІНК. „ОХОРОНА ВОЄННИХ МОГИЛ“, ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО: „BRODY LEW“ INC., 140 SECOND AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003

ТАРЗАН, Ч. 6009. Згинула одна собака!

THE FIRST NIGHT WE PITCHED CAMP, I WAS FAST ASLEEP WHEN THERE WAS AN AWFUL RUCKUS... EXPLAINED FACE.

— Першої ночі ми алаштували табір. Я твердо заснув, аж нагло чути було жахливий галас... Виясни-

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА,
8-го ЧЕРВНЯ 1968 р.

БРУКЛІН, Н. Й. Місячні збори Т-ва В. Хмельницького — 158 В'їд. о год. 8-й веч. в УНДомі при 216-218 Grand St. Проситесь вірніями за-дєлєні вкладачі і розміти за померлих членів до 25 жовтєвого місяця. — Ю. Сокол, прєдс., М. Кіт, рек. сєкр.

ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж. Збори Т-ва С. Христєвїчє — 270 В'їд. о год. 7-й веч. в до-мівцї УНДомі при 96 Філт вул. С важкої справи. Проситєсь чл. прїбути і вірї-нати заделєні вкладачі. — С. Острєвський.

НЕДІЛЯ,
9-го ЧЕРВНЯ 1968 р.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 251 В'їд. о год. 11:30 ранку у церковній залі св. ап. Петра і Павла при Вєст 7-й вул. — В. Козир, прєдс., Т. Шма-гала, сєкр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва Соєл — 336-й В'їд. о год. 11-1-01 по пол. в церковній залі св. Йоса-фата при 5720 Стєйт Рд., Парма, Огайо. — В. Шма-гала, прєдс., Гр. Кієлєв, сєкр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. Місячні збори Т-ва св. Василя Ве-ликого — 364 В'їд. о год. 2 по пол. в УНДомі, 3161 East 93rd St. — Упрєва.

МОНЕССЕН, Ра. Місячні збори 338 В'їд. о год. 1-й по пол. в Укр. Залі на 2-й вул. 213 Скуємєкер Евєно. Проситєсь чл. прїбути і вірї-нати свої довгї. — П. Ян-ковський, прєдс., М. Куєч, сєкр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Збори С-ва Прєсв. Богородицє — 36-й В'їд. о год. 2-й по пол. в Укр. Амер. Клубі. С важкої справи до поладокєжєня, то-му проситєсь члєнєство прї-бути. — Марія Філає, прєдс., Катєріна Ярославська, ка-сир, С. Гуєнька, сєкр.

ФІЛІДЕЛЬФІЯ, Па. Місячні збори Т-ва Любєв — 45-й В'їд. о год. 11:30 до 1:30, у Домі У. А. Горєжан при 847 Фрєнчїс вул. Проситєсь чл. прїбути і вірї-нати справу 75-ліття Дня „Свободи“, по-будувєтє 23 червня ц. р. Мєсєм рішєти в якій спо-сїб, віхати — окремє чи ав-тобусами. — Упрєва.

Хочєтє знати, як жєвєрєтє іскра української свідомості в дру-гій половині минулого віку і Дєржау, — то читєтє: як народжувалася та сила, яка збудувала Українську

ЄВГЕНА ЧКАЛЕНКА
„СПОГАДИ“
Цю велику на 504 стор. кни-ку, читєтєсь немєж цікаву поїєстє.

Ціна тільки \$3.50
Замовлєтє в:
СВОБОДА

Вакації

PARADISE
ОСЕЛЯ „ЗЕЛЕНИЙ КЛИН“
• Для доброго відпочинку під час літа, приїжджайте на ЗЕЛЕНИЙ КЛИН.
• Осєля біляко Елєнвїл, Н. Й.
• Великий прєстїр для дїтєй з різними гойдалками та спортивними площами.
• Бонгала для шаймєку на цілий сєзон, плє сєзонє, чи на тижєні.
• Касино для забав, фільтрований басєїн, краємниці з харчами на місці.
Під час тижєня прошу телефонувати YE 2-2773
В суботи і недїлі телефонувати (914) 647-9535
Власник **МИКОЛА ВАСИЛІК**

ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНА ЗБІРКА НА ДОПОМОГУ ЦІЛІ БРАТСТВА „БРОДІ-ЛЕВ“ ІНК. „ОХОРОНА ВОЄННИХ МОГИЛ“, ПОЖЕРТВИ ВИСИЛАТИ БЕЗПОСЕРЕДНЬО: „BRODY LEW“ INC., 140 SECOND AVENUE, NEW YORK, N.Y. 10003

ТАРЗАН, Ч. 6009. Згинула одна собака!

THE FIRST NIGHT WE PITCHED CAMP, I WAS FAST ASLEEP WHEN THERE WAS AN AWFUL RUCKUS... EXPLAINED FACE.

— Я чув рик леопарда, але ж було так темно, що я не міг нічого бачити...

FRANK COMPANY
FRANK COMPANY
Tel.: GR 3-3550. New York City

КОМПЛЕТ ТРОПІВ
ІВАНА ФРАНКА
20 томів — \$30.00.

Різне

Українське Високошкєльє
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Ave., New York City
Tel.: GR 6-7430. — Вєсєлєвє

ПАЧКИ з ОДНОГО КАРТЯ-МНОГО в УКРАЇНІ до ССРС.
Рішєно: прїймєтєсь замовлєння на аєтє, холохїлєвє, мєшєки на до шитєй і прїмєк, мєшєк і мєшєк.
Укр. год.: пон.-п'ят. 8:30-7 а., суб. 8:30-6 а., нед. 10-5 по пол.

До винайму

ДО ВІНАЙМУ
5 KIMM. АПАРТАМЕНТ
на Бронкс, 2 бл. від Бронкс Парку і 2 бл. від IRT саєвє. Чинш окєло \$63.00. Ключати по 6-й год. дєч.
887-1716

Resorts

RIDER HOUSE
Haines Falls, N.Y. 12486
Ідеал. родин. ресорт в Кєтєєл, Джєрєльє озеро на мєст. Від-починку, розваги. Модєр. прї-ймєня. Вєсєтє 3 прїмє. і мєшєк. Домашні амєр. дєлєкєтє. Оплєтє від \$60 на тижєнє.
Hotel, Lodge, Bungalow.
(518) 589-9839
Guy A. Rider, Owner

Вакації

ДО ВІНАЙМУ НА ЦІЛЕ ЛІТО
абє тижєні, 2 абє 3 мєсєцї і кухні, в бущині — Окєана Рє-сорт. Глєн Стєй, Н. Й. Дєлє-шєтє вєчєрами на телєр.
(914) 856-6279 або (212) 782-1864

Розшуки

Хтє знєєтєбу
РОЗЛІН КОВАЛЕНКО
яка 1939 р. прїєхєтєла в Нїо Йорку та її тїєтєного брата **ПЄТРА ШАНДРОВСЬКОГО** з Стєнєлєвоє, Пошукєє сє-стра з крає. Прощу лєсєкєє голоситєся на аєдєсє:
S. Lewytska
210 W. Blaine Street
McAdoo, Pa. 18287

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЄВН
УНСОЮЗУ!

Funeral
Directors

Theodore WOLNIN, Inc.
Дирєктор
Похоронного Завєдєвєня
125 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (8)
Tel.: GR 5-1437
СОПІДНА ОБСЛУГТА

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
4221 PARK AVENUE
BRONX, N.Y. 10457
(near E. Tremont Avenue)
Tel.: 863-2476

Дирєктор
ІОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завєдує влєштєуєтєми по-хоронї в калїфєрнї, вєсє-жєнєкє в кожєм райєні мє-ста. Похорєні по мєшєкє-них цінах.

ПЄТРО ПРЄМІ
УКР. ПОГРЕБНІК

Завємєтєсь Похорєнєм в БРОНКС, БРОКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Кєнтрєлєвєтє тємєратє-рє. Модєрєна кєпєлєя до уєжитєку ДРАГОМ.

PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2566

THE FIRST NIGHT WE PITCHED CAMP, I WAS FAST ASLEEP WHEN THERE WAS AN AWFUL RUCKUS... EXPLAINED FACE.

— Після цього я почував скавувіння одного з моїх собак, і вранці ми стверділи, що він згинув!